

Nr 243.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension från allmänna indragningsstaten åt expeditionsvaktsänkan M. E. Andersson; given Stockholms slott den 19 mars 1930.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Vilhelm Lundvik.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 19 mars 1930.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, LUNDEVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Departementschefen, statsrådet Lundvik anför:

Uti en till Kungl. Maj:t ställd skrift har Maria Emilia Andersson, änka efter förre expeditionsvakten hos försäkringsinspektionen P. E. Andersson, anhållit, att med hänsyn till såväl mannens som hennes eget långvariga arbete i statens tjänst någon pension eller understöd av statsmedel måtte beredas henne.

Vid ansökningen fogade ävensom av försäkringsinspektionen, efter remiss, med skrivelse den 13 mars 1930 överlämnade handlingar utvisa, bland annat:

att sökandens man, född den 25 oktober 1855, efter tjänstgöring under ett flertal år såsom e. o. vaktmästare i riksgäldskontoret och såsom vaktmästare i riksdagens statsutskott, hos riksdagens revisorer, hos riksdagens andra kammare och hos kyrkomötet den 2 januari 1904 förordnats att vara vaktmästare hos försäkringsinspektionen, från vilken sistnämnda befattning, som med 1911 års ingång uppförts å ordinarie stat, han den 25 oktober 1925 erhållit avsked med pension;

att mannen på grund av sin ålder vid vinnandet av den ordinarie anställningen icke ingått i civilstatens änke- och pupillkassa;

att mannen avlidit den 13 augusti 1929 och såsom sterbhusdelägare efterlämnat, förutom änkan, född den 23 januari 1863, tre söner och en dotter, samtliga myndiga;

att boet efter mannen utvisat en behållning av 3,581 kronor 11 öre;

att barnen, vilka samtliga hade försörjningsplikt gent emot egna familjer, saknade ekonomiska förutsättningar för ett verksamt bidragande till moderns försörjning;

att sökanden själv varit anställd som städerska hos försäkringsinspektionen under tiden 1 oktober 1904—30 september 1926, eller alltså i 22 år, mot ett arvode för tiden 1 januari 1918—30 september 1921 av 1,050 kronor för år och för tiden 1 oktober 1921—30 september 1926 av 1,800 kronor för år; samt

att hon är till arbete under sin återstående livstid oförmögen.

Försäkringsinspektionen har tillstyrkt bifall till ansökningen.

Statskontoret har i ett den 15 mars 1930 avgivet utlåtande anfört följande:

»Enligt vad handlingarna i ärendet utvisa föreligga i detta fall sådana omständigheter, som pläga uppställas såsom förutsättningar för beviljande av änkepension av statsmedel; varjämte beträffande sökanden tillkommer, att hon själv under lång tid såsom städerska utfört arbete för statens räkning. Här föreligga alltså ungefär enahanda förhållanden som de, vilka föranledde 1929 års riksdag att med bifall till vad som föreslagits i propositionen nr 27, punkten 10, bevilja pension till belopp av 600 kronor åt förre vaktmästaren vid gymnastiska centralinstitutet Anders Hallmans änka. Då samma belopp synes vara skäligen även i nu förevarande fall, hemställer statskontoret, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att änkan Andersson må, räknat från och med den 1 september 1929, under sin återstående livstid från allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension å 600 kronor.»

Departements- Vad i ärendet blivit anfört och upplyst synes mig väl motivera, att
chefen. sökanden tillerkännes en årlig pension med det av statskontoret till-

styrkta beloppet, 600 kronor. Även i fråga om tidpunkten, från vilken pensionen bör utgå, ansluter jag mig till vad statskontoret därutinnan föreslagit.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att förre expeditionsvakten hos försäkringsinspektionen P. E. Anderssons änka Maria Emilia Andersson må från och med den 1 september 1929 under sin återstående livstid, så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 600 kronor.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla samt förordnar, att proposition i ämnet skall till riksdagen avlåtas av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Elin Rydeberg.